

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1176. Usque Ad Annum 1203

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118022

§. 3. Papa Ferrariæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66394](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66394)

Sæcul. XII.
A. C. 1177.

diem decimam Aprilis, in qua Conventus ageretur, præstituit. Ut vero Venetorum desiderio undique ad se visendum confluentium obsequeretur, in Ecclesia S. Marci, Dominica quarta Quadragesimæ Sacris operatus est, recitato Evangelio e Cathedra dixit ad populum, & completa Missa Rosam auream Venetiarum Duci obtulit.

§. III.

Papa Ferrariæ.

Papa Venetiis egressus eadem septimana, & in Padum amnem cum undecim triremibus, adversis fluctibus, in vectus, in Dominica Passionis Ferrariam Ditionis suæ urbem intravit. Altera die præsto fuere Patriarcha Aquilejensis, Archiepiscopi Ravennatensis & Mediolanensis, cum Episcopis Suffraganeis suis, Rectores Urbium Longobardiæ, Marchiones & Comites; qui cum die tertia in majore Ecclesia, S. Georgio dedicata, cum ingenti populi multitudine congregati essent, Papa orationem exorsus est in hunc modum: *Scitis, carissimi filii, quam gravem persecutionem Ecclesia sustinuerit, motam ab Imperatore, cujus fuisset eam defendere. Scitis, exinde Romanæ Ecclesiæ auctoritatem fuisse labefactatam, cum peccata impunita abierint, & quæ Canones præcipiunt,*

piunt, exequi non licuerit. Quis enim Sæcul. XII.
A. C. 1177.
 erat, ut alia mala silentio præteream, qui
 destructionem Ecclesiarum & Monaste-
 riorum, cædes, omnisque generis flagitia,
 in illa temporum iniquitate, ut par fuis-
 set, prohibere potuit? annos omnino o-
 ctodecim pestilens schismatis malum Deo
 permittente grassatum est; sed tandem
 misericors Numen imperavit mari &
 ventis, & qui corda Regum in sua pote-
 state habet, Imperatorem impulit, ut pa-
 cem peteret. Prodigium est a Dei omni-
 potentia profectum, me Sacerdotem senem
 & inermem ad frangendum Germano-
 rum furorem, & Imperatorem potentis-
 simum sine bello vincendum, suffecisse.
 Quod ideo evenit, ut omnes cognoscerent,
 non esse prudentiam, non potentiam, non
 consilium contra Dominum! Nunc vero,
 etsi Imperator a nobis, cum Anagninæ
 versaremur, pacem Ecclesiæ & Regi Si-
 cilie concedendam postulasset, vobis præ-
 teritis, nolimus sine vobis ad pacta pro-
 cedere, non immemores, quanta pietate
 & constantia pro Ecclesia & Italiae li-
 bertate pugnaveritis. Nec vacavit pen-
 sare, an nostræ Dignitatis esset, vel æta-
 tis inclinatæ & infirmæ, longi itineris
 laborem & maris pericula subire, sed a-
 lacriter viæ nos dedimus, vobiscum deli-
 beraturi, utrum pacem his conditionibus
 nobis oblatam recipere expediat.

A 5

Ubi

Sæcul. XII.
A. C. 1177.

Ubi Papa finem dicendi fecit, Longobardi, non minus artis bene dicendi quam militaris periti, Magistrorum suorum præcipuum Pontifici respondere jusserunt; isque locutus est in hunc modum: *Tota Italia ad tuos pedes provolvitur, Sancte Pater, gratias tibi agit, & communem lætitiã profitetur. Quantum honor obtingit nobis, filiis tuis, cum ad nos venire, errantes ovculas quæreve & reducere dignaris! Experti novimus, quam dire Imperator Ecclesiam, tuamque Sanctitatem, persecutus fuerit. Nos omnium primi furori bujus Principis petora, ut viros decet, objecimus, armisque nostris effecimus, ne Italia & Ecclesie libertas opprimeretur. Pro bona causa ærarium exhaustimus, labores, rerum jacturam, pericula non exhorruimus. Quare, Sancte Pater, æquitas & justitia postulat, ne, nobis exclusis, pacem a Frederico recipias, nobis, inquam, qui ab ipso sæpe oblatam sine Ecclesie consensu recipere recusavimus. Ceterum pacem lubenti animo cum Imperatore inibimus, nec de antiquo jure, ipsi in Italiam competente, quidquam detrahimus; libertate vero nostra, quam a Majoribus accepimus, non prius quam vita exui patiemur. Quod ad Regem Siciliae spectat; eum fœderis & pacis participem fieri gaudemus; quia Principem pacis & Justitiæ*

*stitiæ amantem esse constat: ajuntque popu-
 pulares nostri, qui ejus Ditiones per-
 grant, advenam in silvis Regni Siculi
 magis secure, quam in aliorum Principum
 urbibus, versari.*

Sæcul. XII.

A.C. 1177.

Inde elapso triduo Christianus, Im-
 peratoris Cancellarius, Archiepiscopi
 Colonienfis, Magdeburgensis, & Trevi-
 renfis, Episcopus Wormatiæ electus,
 Godefridus alter Cancellarius, & Pro-
 tonotarius Ferrariam perveniunt, quos
 cum Papa, Regis Siciliae & Longobar-
 dorum Legatis præsentibus, in conspe-
 ctum admisisset, exponunt, sibi viris se-
 ptem mandatum ab Imperatore, & com-
 missam potestatem, qua, sicut ante Ana-
 gniæ promiserat, cum Papa, cum Rege
 Siciliae & Longobardis pacem firmarent.
 Annuit Pontifex, statimque septem Car-
 dinales ad perficiendum hoc negotium
 nominat, Longobardi quoque Mandata-
 rios septem destinant, quibus etiam duo
 Regis Siciliae Legati ad conferendum, id
 petente Summo Pontifice, junguntur.
 Primum de loco, ubi Papa & Imperator
 congregarentur, disputari coeptum, &
 post aliquot dierum altercationem fi-
 xum, ut Venetiis convenirent, addita
 conditione, si Veneti prius fidem darent,
 se Summo Pontifici securitatem præsti-
 turos. Tum Christianus Cancellarius,
 cum non crederet, se Ferrariæ diu tu-
 tum

Sæcul. XII.
A.C. 1177.

tum commorari posse, inde abiens in Cœna Domini Venetias contendit. Papa vero Ferrariæ Festum Paschale, hoc anno millesimo centesimo septuagesimo septimo in diem vigesimam quartam mensis Aprilis incidens, ritu solemniter celebravit.

§. IV.

Pax inter Imperatorem & Pontificem.

Romuald.

Alexander Papa, nona mensis Maji relicta Ferraria, triremibus Regis Siciliae Venetias devectus, iisdem ac primo honoribus afficitur. Tum Mandatarios in Oratorio Palatii Patriarchalis, ubi ipse diversabatur, convenire jussit, ac ante cetera de pace cum Longobardis, utpote majoris molis, agere. Et tunc quidem de nulla re inter eos convenit, suavitque Pontifex, ut induciæ inter Imperatorem ac Longobardos Regemque Siciliae statuerentur, quod vero consilium Imperatori non probabatur. Nec enim ille bona fide pacem simpliciter quærebat, eique Legati etiam sui suspecti erant. Quin usque Chiogiam procedens, Venetias intrare, invito Papa, parabat, favente quorundam Venetorum factione, etsi, id se minime concessuros, jurando se adstrinxissent. Jamque in Ducis